

26è
aplec

=====
L'aplec internacional
=====

1 9 8 8 / 2 0 1 3

Verona

Divendres 2, Dissabte 3 d'agost de 2013 / Venerdi 2, Sabato 3 agosto 2013

Ball de bastons - Bestiari - Capgrossos - Castells - Cavallets - Cobles - Coral - Diablers - Esbars - Falcons - Gegants - Havaneres - Jocs tradicionals - Musica tradicional - Sardanes - Teatre de carrer

Ball de bastons - Bestiari - Capgrossos - Castells - Cavallets - Cobles - Coral - Diablers - Esbars - Falcons - Gegants - Havaneres - Jocs tradicionals - Musica tradicional - Sardanes - Teatre de carrer

Què és Catalunya? / Che cos'è la Catalunya?

Catalunya és un país de set milions d'habitants situat a l'Europa mediterrània que ha gaudit durant set-cents anys de sobirania i, malgrat haver-la perdut, sempre ha mostrat la voluntat de recuperar-la. Una mostra d'aquest esperit nacional ha estat i és la conservació de la llengua, les tradicions i la cultura pròpies, a partir de la gran vitalitat dels catalans que, agrupats en associacions, han mantingut i mantenen aquests signes d'identitat. Un dels senyals més representatius de cada poble és la conservació d'un folklore. En el cas de Catalunya, no solament és vigent sinó que en els darrers anys ha experimentat un gran creixement i una forta consolidació, com una forma lúdica d'expressar la identitat catalana.

La Catalunya, paese di sette milioni di abitanti situato nell'Europa mediterranea, è da più di mille anni strutturata con una lingua propria, una cultura propria e un'evoluzione socio-politica ben differenziate, che hanno contribuito non indifferentemente alla cultura universale. Lo spirito nazionale e il loro modo di differenziarsi, si manifestano con la volontà di conservare lingua e tradizioni, rappresentate dalla grande vitalità culturale che fa parte della storia stessa dei catalani, da sempre uniti in associazioni per mantenere viva e vitale la propria identità. Un'identità declinata anche nel folklore vitale che è rappresentato da ogni singola città catalana con espressioni e manifestazioni presenti storicamente ma che negli ultimi anni sono cresciute e si sono consolidate attraverso diverse pratiche, dove hanno trovato grande spazio anche quelle della forma ludica.

El folklore / Il Folklore

Ball de bastons / Ballo dei bastoni

El ball de bastons té uns orígens reculats però incerts. Prové, per una banda, de danses que s'efectuaven amb bastons llargs, com els que usen els pastors i, per altra banda, d'antigues danses guerreres molt similars a les d'altres països, en les quals utilitzaven espases.

El ball de bastons és una de les danses més generalitzades al territori català, amb més d'un centenar de grups, cada un amb la seva indumentària. La coordinació necessària i sobretot el ritme, que tot sovint s'incrementa progressivament, fan d'aquest ball una dansa espectacular i emocionant, de la qual es pot dir que és la lluita convertida en dansa.

Il ballo dei bastoni è una delle tradizioni ancestrali della Catalunya. Trae origine da balli in cui venivano utilizzati lunghi bastoni da pastore, ma anche da antiche danze di guerra, diffuse in tutto il Mediterraneo, in cui si utilizzavano delle spade. Con più di cento gruppi attivi, il ballo dei bastoni è uno dei balli più diffusi nel territorio catalano. La peculiarità di questi gruppi, adornati ognuno con il proprio costume caratteristico, sta nel dedicarsi esclusivamente a questo tipo di ballo. La coordinazione e il ritmo necessari, che spesso incrementano progressivamente, fanno del ballo dei bastoni una danza spettacolare ed emozionante, trasformando la lotta in una vera e propria danza.

Bestiari festiu / Bestiario festivo

El bestiari festiu català, que és variat, s'agrupa en els àmbits següents: foc, protocol i animació. Dins el grup del foc, podem trobar tota una sèrie de dracs en què entra en joc el treball amb pirotècnia. En l'apartat de protocol, hi ha el bestiari més noble i reial, que inclou la solemnitat de l'àliga, la mulassa, el lleó o el bou. Finalment, el darrer bloc és el d'animació. En aquest apartat altres bèsties, com ara cavallets, cuques, galls, ossos, mussols i un llarg etcètera augmenten la família. Pel que fa a l'origen de les peces actuals, l'hem d'anar a buscar en les processons de Corpus i en les representacions medievals.

Nel territorio catalano è capillarmente presente la tradizione del "Bestiari Festiu", ossia tutte quelle rappresentazioni zoomorfe a carattere festivo, che si compongono di sagome allegoriche movimentate da persone. All'interno della grande varietà esistente, il bestiario festivo catalano si può catalogare nei seguenti ambiti: fuoco, cerimoniale e animazione. All'interno dell'ambito del fuoco possiamo incontrare una varietà di draghi circondati da fuochi e scintille; nel gruppo del cerimoniale sono presenti le figure più nobili e regali, come l'aquila, il leone, la mula e il bue; troviamo infine una gran varietà di elementi che costituiscono l'animazione di strada. L'origine delle attuali figure si può riscontrare nella tradizione cattolica del Corpus Christi e nelle raffigurazioni medievali. L'aquila e il drago sono tra le figure più importanti, che ricoprivano un ruolo primario nelle processioni del Corpus Christi.

Cant coral / Canto corale

El cant coral a Catalunya ha sorgit de la societat civil que l'ha creat, promogut, organitzat i expandit, des d'una llarga i continuada tradició, de la qual totes les agrupacions corals són hereves i participen fins a l'actualitat.

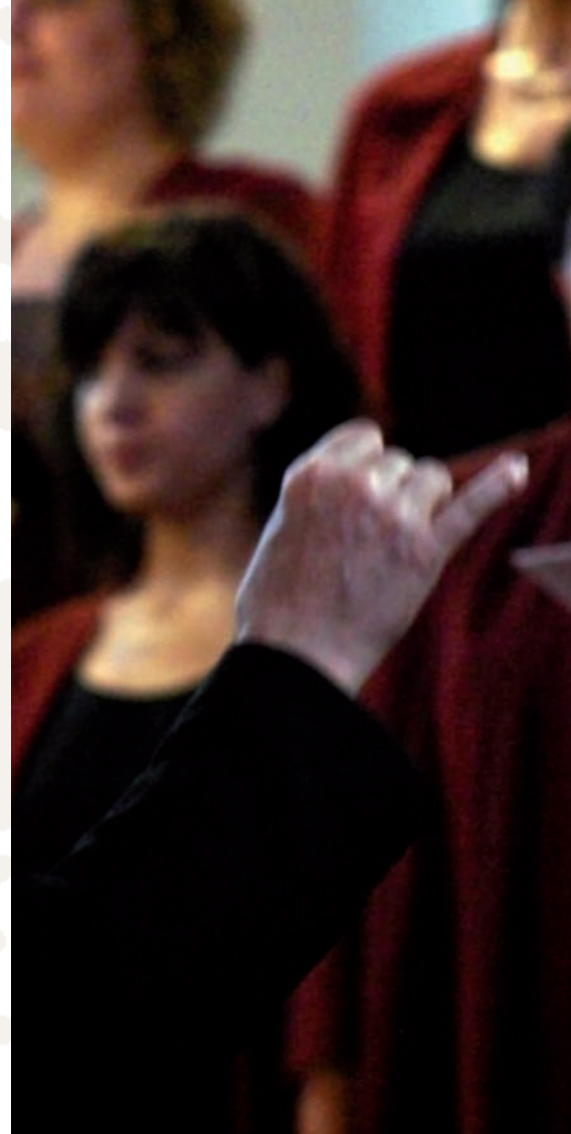
A la meitat del segle XIX Anselm Clavé comença el moviment del cant coral a Catalunya amb la creació de cors d'homes obrers. L'any 1891 amb la Fundació de l'Orfeó Català s'obre una nova era i comencen a néixer nous orfeons moderns, a diverses ciutats catalanes.

A part del moviment de les caramelles (grups de cantaires interpreten aquestes cançons populars per Pasqua), en el qual participen per tradició molts cors, el caràcter popular del cant coral no li ve del fet que sigui expressió de la cultura popular, sinó del seu compromís de fer arribar al poble la cultura, a través de la música i el cant.

Il canto corale in catalunya trae origine dalla società civile che l'ha creato, organizzato e diffuso secondo una duratura e continua tradizione, della quale tutti i gruppi corali sono eredi e partecipano fino all'attualità.

Apparte il movimento delle caramelles (gruppo di cantanti che interpretano canzoni popolari durante la pasqua), festa in cui partecipano per tradizione molte corali.

Il carattere popolare del canto corale non proviene dal fatto che sia espressione della cultura popolare, ma dall'impegno di trasmettere la cultura alla popolazione, attraverso la musica e il canto.

Capgrossos / Capgrossos

Coneixem l'existència de capgrossos en seguicis religiosos o festius des del segle XVIII. La seva funció era la d'obrir pas a la comitiva encapçalada pels gegants, i només en algunes poblacions trobem comparses fent un ball o amb un protagonisme marcat.

Després de la Guerra Civil, molts pobles compren capgrossos per acompanyar els gegants. Primer són cares humanes fins que, amb l'arribada de la democràcia i la recuperació del carrer com a espai lúdic, les figures tenen estètiques més imaginatives.

En les darreres dècades el nombre de capgrossos ha crescut sense parar i ha esdevingut la població festiva més gran del país. Grups i institucions del país treballen perquè en les nostres festes s'aprofitin més les grans possibilitats d'interpretació dels capgrossos, davant de la majestuositat dels gegants.

Siamo a conoscenza dei Capgrossos nei cortei religiosi o festivi già a partire dal XVIII Secolo. La loro funzione era quella di aprire il passo alla sfilata dei giganti, e solo in alcuni territori li ritroviamo come comparse durante i balli o con un protagonismo ben definito. Dopo la Guerra Civile, molti villaggi iniziarono ad utilizzare i capgrossos per accompagnare i giganti. All'inizio rappresentavano volti umani, fino a che, con l'arrivo della democrazia e il recupero della strada come spazio ludico, le figure hanno iniziato ad essere più creative.

Negli ultimi decenni il numero dei capgrossos è cresciuto senza fermarsi fino a divenire uno degli elementi festivi più importanti del paese. Gruppi e istituzioni lavorano perchè nelle feste emerga la grande varietà di interpretazione dei capgrossos, davanti alla maestuosità dei giganti.

Castells / Torri umane

Els castells provenen d'antigues danses que acabaven amb construccions humanes, ja datades a l'Edat mitjana. La forma actual dels castells apareix ara deu fer uns dos-cents anys a Valls i s'ha mantingut gairebé sense variació fins avui.

L'alçada, la bellesa i la fragilitat de les construccions, alçades solament amb cossos, converteixen aquest element de la nostra cultura tradicional en únic. Es diu que per fer castells fa falta força, equilibri, valor i seny, elements que simbolitzen la manera de ser del poble català.

Els darrers anys, els castells han arribat al punt més alt de la seva història amb un nombre de colles creixent i amb construccions de deu pisos d'alçada. I des de l'any 2010 són Patrimoni cultural immaterial de la humanitat per la UNESCO.

I Castellans (torri umane) provengono da antichi balli, che terminavano con piccole costruzioni umane, riconducibili al medioevo. Le forme attuali dei castellers sono apparse per la prima volta circa duecento anni fa presso Valls, e si sono mantenute invariate fino ai giorni nostri.

L'altezza, la bellezza e la fragilità delle costruzioni, fanno di questa tradizione un elemento unico della cultura catalana. Per la costruzione dei castells sono necessari forza, coraggio, equilibrio e controllo, che secondo la tradizione sono gli elementi che simboleggiano l'ideale della cultura catalana. Negli ultimi anni, sempre più gruppi raggiungono l'incredibile obiettivo dei dieci piani umani d'altezza. Nel 2010 l'UNESCO ha dichiarato i castells Patrimonio Immateriale dell'Umanità.

Cavallets / Cavallini

Els cavallets tenen un origen documentat en el Corpus medieval. A començaments del segle XV apareixen representant la lluita entre els moros i els cristians, els enemics per excel·lència d'aquells temps. Més tard, es van anar perdent els dos components, que van quedar limitats a la cavalleria cristiana, tot i que en dues poblacions encara perviu la fórmula antiga de la lluita de la creu contra la mitja lluna. Els cavallets, com a paròdia de la cavalleria militar, són uns elements que deuen la bellesa plàstica de les seves coreografies a l'efecte que produeixen les evolucions del conjunt.

I Cavallets traggono origine dalla tradizione del Corpus Christi. Agli inizi del XV secolo rappresentavano la lotta tra mori e cristiani, nemici per eccellenza. Più tardi si è perduto il significato originale, mantenendo esclusivamente il lato cristiano, nonostante in alcuni villaggi sia ancora presente la tradizione della lotta tra la croce e mezza luna.

I Cavallets, parodia della cavalleria militare, devono la loro bellezza alle caratteristiche coreografie collettive.

Cobla / Cobla

La cobla és el nom de la formació orquestral tradicional catalana. A mitjan segle XIX, Pep Ventura, buscant noves formes musicals que adquirissin popularitat, va crear la cobla actual tot afegint-hi instruments creats pel luthier rossellonès Andreu Toron.

Actualment, la cobla està formada per onze músics: un flabiol i un tamborí –tocats pel mateix músic–, dos tibles, dues tenores (instrument de vent de la família de l'oboè i que dóna el so característic de la cobla), dues trompetes, un trombó de pistons, dos fiscorns (instrument greu molt semblant al bombardí) i un contrabaix.

La cobla, que va néixer amb la sardana, no solament interpreta aquesta dansa, ja que la seva riquesa musical li permet interpretar fins i tot composicions clàssiques, amb un timbre musical autòcton.

Cobla è il nome della tradizionale formazione orchestrale catalana. A metà del XIX secolo, Pep Ventura, compositore e musicista, concentrò il suo lavoro nella ricerca di nuove forme musicali che potessero divenire popolari. Nacque così la cobla nella sua forma attuale, che prevedeva l'utilizzo di strumenti creati dal liutaio rossiglionese Andreu Toron.

Attualmente la cobla è formata da undici musicisti: un flabiol e un tamborí – suonati dallo stesso musicista – due tibles, due tenoras, due trombe, un trombone a tiro, due fiscorni e un contrabbasso.

La cobla, nata con la sardana, non interpreta solamente questa danza, ma la ricchezza musicale dell'ensemble gli permette di interpretare ogni tipologia di composizione, comprese quelle classiche, con un timbro musicale autoctono.

Diablers / Diavoli

Els diables tenen els seus orígens en les antigues escenificacions religioses de la lluita entre el bé i el mal que es representaven a les processons de Corpus. La primera data documental en què apareixen els diables és a mitjan segle XVI, amb motiu de les festes per unes bodes reials.

En algunes poblacions, els diables, a més d'evolucionar amb el foc, reciten uns versots satiritzant les autoritats i els fets d'actualitat criticats per l'opinió pública.

Amb la recuperació de la democràcia els diables s'han expandit per tota la geografia i han esdevingut habituals a totes les festes i celebracions. De nit, el foc com a joc i com a element de festa conté un atractiu fantàstic que el converteix en un espectacle participatiu i irreal.

I Diablers (diavoli) hanno origine nelle antiche rappresentazioni religiose della lotta tra il bene e il male, e comparivano in particolare durante le processioni del Corpus Christi. I Diablers fanno la loro comparsa durante la metà del XVI secolo nel contesto di un matrimonio reale.

In alcuni villaggi, i diavoli, oltre a fare evoluzioni con il fuoco, recitano versi satirici sulla politica e sull'attualità criticate dall'opinione pubblica. Con il recupero della democrazia e della strada come spazio ludico, i Diablers si sono diffusi in tutti i territori catalani, e si sono convertiti in elemento costante in tutte le feste e celebrazioni popolari.

Di notte, il fuoco diventa elemento magico e ludico, arricchito da una attrattiva fantastica che lo converte in uno spettacolo suggestivo e irreal.

Esbarts / Esbarts

Els esbarts són agrupacions amateurs que treballen la dansa tradicional catalana com a espectacle. Aquests grups es van començar a crear a principis del segle XX amb la intenció d'estudiar, restituir i oferir a tothom la gran varietat de balls que formaven part del patrimoni festiu de cada població.

Les danses que ofereixen en molts casos encara són vives i es ballen a cada població d'origen dins un context festiu. D'altres s'han perdut en l'ús quotidià i els esbarts les mantenen vives en els seus espectacles. Els esbarts, a partir de la bellesa de les seves actuacions, són una mostra viva del nostre patrimoni cultural.

Gli Esbarts sono gruppi amatoriali che creano spettacoli di danze tradizionali catalane. Questi gruppi hanno iniziato a formarsi all'inizio del XX secolo con l'intenzione di studiare, recuperare e valorizzare la grande varietà di danze che fanno parte del patrimonio folklorico di ogni paese catalano.

Durante questi anni, gli Esbarts hanno lavorato in modo efficace e duraturo, per preservare le danze tradizionali catalane.

I balli presentati sono in molti casi tuttora praticati nelle comunità di origine nei contesti festivi. Altri balli non vengono più praticati abitualmente, ma sono tenuti in vita proprio dagli Esbarts, durante i loro spettacoli. Gli Esbarts, con la bellezza delle loro tradizioni, sono dimostrazione viva e vitale del patrimonio culturale catalano.

Falcons / Falconi

Els falcons van ser introduïts a Catalunya als anys trenta per moviments catòlics; per tant, són d'aparició moderna. Aquesta pràctica, gimnàstica i popular alhora, és originària d'uns grups folklòrics txecs anomenats sokol. L'activitat va prendre un caire popular i es va estendre, mantenint-se viva a les comarques del Gran Penedès. La pràctica dels falcons ha anat variant lleugerament des dels inicis, i ha rebut influències castelleres pel que fa a la indumentària o a l'acompanyament de les gralles, fins i tot incorporant a les seves construccions figures inspirades en castells.

I Falcons vengono introdotti in Catalunya negli anni '30 come attività legata all'ambiente cattolico. Si tratta di una moderna pratica, ginnica e popolare al tempo stesso, nata da un gruppo folk chiamato Sokol. L'attività, di carattere tipicamente popolare, si è diffusa e viene praticata nella regione del Penedes del Grande. La tradizione dei Falcons è leggermente cambiata rispetto alla tradizione iniziale: è stata infatti influenzata dai Castelliers, sia per quanto riguarda l'abbigliamento che per l'accompagnamento con i Gralles. Nella costruzione stessa vengono incorporate figure ispirate ai Castells.

Gegants / Giganti

La presència de gegants a les festes catalanes està documentada des del segle XIV i s'ha mantingut viva fins avui. Inicialment, igual que a la resta d'Europa, els gegants eren representacions bíbliques que formaven part de les processons de Corpus. A poc a poc van anar canviant el seu caràcter religiós pel lúdic i van incorporar-se com a element indispensable en els actes festius de cada població. En aquests moments, no solament són unes figures de cartró pedra que desfilen, sinó que també executen balls amb coreografies cada vegada més complexes. Acostumen a representar personatges històrics o legendaris de la població a la qual pertanyen, i esdevenen un senyal d'identitat local. Veure els gegants al carrer sempre és sinònim de festa.

La presenza dei gegants (giganti) nelle feste catalane, è documentata dal XVI secolo ed è rimasta viva fino ad oggi. Inizialmente, come nel resto d'Europa, i giganti erano rappresentazioni bibliche presenti nelle processioni del Corpus Christi. Poco a poco abbandonarono il loro valore religioso per mantenere l'aspetto ludico, aggiungendosi come elemento costante nelle attività festive delle varie comunità. Oggi i gegants non sono solamente figure di cartone che sfilano durante le parate, ma possono anche ballare componendo coreografie ogni volta più complesse. Solitamente rappresentano personaggi storici o leggendari delle comunità a cui appartengono, e si trasformano in un simbolo di identità locale. Veder sfilare i giganti per strada, in Catalunya è sempre sinonimo di festa.

Havaneres / Habanera

Cal cercar els seus orígens en la contradansa criolla, la dansa cubana o la dansa havanera, un antic ball molt popular als salons de l'Havana. Més endavant es va desdoblbar en cant i ball per, finalment, convertir-se en un gènere per ser cantat.

L'havanera es va introduir a Catalunya gràcies a diverses vies, com ara els soldats que tornaven de Cuba, els mariners que efectuaven travessies comercials i els indians que tornaven a Catalunya.

Els primers grups estaven formats per tres veus que només s'acompanyaven portant el ritme amb les mans, picant sobre la taula de les tavernes. Avui dia estan compostos per tres o quatre veus i acompanyament de guitarra i acordió, encara que darrerament hi ha propostes amb més instrumentació.

Le loro origini si ritrovano già nella controdanza criolla (un genere di danza popolare del XIX secolo). La danza cubana o danza havanera, è un'antica danza tuttora in voga nei saloni da ballo dell'Havana. Con il tempo ha subito una divisione tra canto e ballo ed infine si è convertito definitivamente in un genere di canzone.

L'havanera viene introdotta in Catalunya in vari modi: con i soldati di ritorno da Cuba, con i marinai che percorrevano le tratte commerciali, e tramite gli indigeni trasferitisi in Catalunya. I primi gruppi erano formati da tre voci che normalmente venivano accompagnate ritmicamente dalle mani che battevano sui tavoli delle taverne. Oggi, i gruppi sono composti da tre o quattro voci e accompagnati da chitarra e fisarmonica. Negli ultimi anni si sta aumentando sempre di più l'accompagnamento musicale.

Jocs tradicionals / Giochi tradizionali

Els pobles són allò que parlen, allò que mengen i també allò que juguen.

Jugant construïm la identitat personal i la de comunitat. El joc és escola de democràcia: es pacten les normes i es respecten. Aprenem els límits i a traspassar-los. Ampliem vocabulari que ens permet entendre'ns amb els demés. Joc és llibertat, ens sentim lliures mentre juguem.

A Catalunya el joc vertebrava la societat: les bitlles, els jocs d'anell, els jocs de taverna, els jocs al carrer... Jugant les persones s'integren i Catalunya es integradora i juganera.

Des de la infància fins a la maduresa **SOM ALLÒ QUE JUGUEM.**

I popoli si riconoscono da come parlano, mangiano e da come giocano.

Giocando costruiamo l'identità personale e quello della comunità. Il gioco è la scuola della democrazia: si pattuiscono le norme e si rispettano. Apprendiamo quali sono i limiti e come superarli. Ampliamo il vocabolario che ci permette di capirci con gli altri. Il gioco è libertà, mentre giochiamo ci sentiamo liberi. In Catalunya il gioco è la spina dorsale della società: "i birilli", i giochi di abilità, i giochi da osteria, i giochi di strada... Giocando le persone si integrano, e la Catalunya è integratrice e giocherellona!
Dall'infanzia all'età adulta **NOI SIAMO COME GIOCHIAMO.**

Música tradicional / Musica tradizionale

A Catalunya, la música amb arrels ètniques o interpretada amb instruments autòctons no és un fet aïllat; avui és un moviment popular en creixement constant. La recuperació, i fins i tot la reinvençió de velles melodies, és un treball que molts grups duen a terme per oferir aquestes músiques en sessions de ball o de concert.

Amb el treball d'aquest moviment musical s'han recuperat antics instruments –en desús fins fa poc– i músiques antigues. Fins i tot s'ha aconseguit que, quan aquests instruments antics es barregen amb els moderns, la música tingui un timbre marcadament català. Aquests grups han convertit la música tradicional no sols en un element d'estudi, sinó en una realitat viva.

Il Catalunya, la musica con radici etniche e interpretata con strumenti autoctoni, non rappresenta un fenomeno isolato e occasionale, ma un movimento popolare in costante crescita. Il recupero e la riedizione di vecchie melodie costituiscono il lavoro di molti gruppi che diffondono la loro musica nelle strade e nelle piazze, sia per accompagnare gruppi folkloristici, sia in balli e concerti.

Attraverso questo lavoro di ricerca è stato possibile recuperare l'utilizzo di antichi strumenti – caduti in disuso in poche generazioni – e musiche, rendendo la musica, ottenuta dall'insieme di questi strumenti, di carattere e timbro spiccatamente catalani. Il merito di tali gruppi è quello di aver trasformato la musica tradizionale da elemento di studio a realtà vitale.

Sardanes / Sardanes

La sardana és un ball rodó que molts catalans consideren la dansa nacional de Catalunya. Com a evolució d'una antiga dansa anomenada sardana curta, a mitjan segle XIX el músic Pep Ventura i el ballador Miquel Pardas van modificar-la i van fixar-ne les normes per les quals encara avui es regeix. Amb aquesta reforma de la sardana, també es crea la cobla actual.

Quant a les colles sardanistes de competició, neixen a començaments del segle XX en un moment d'expansió de la sardana, que en aquell moment era una dansa de moda. Actualment també s'organitzen campionats en què les colles, formades per sis parelles, competeixen per veure quina balla millor i amb més harmonia de conjunt. Així, els concursos agrupen la major part del jovent sardanista i la competició afegeix a la dansa un atractiu complementari.

La sardana è un ballo circolare che è stato assunto a danza tradizionale Catalana per eccellenza. A metà del XIX secolo, da un antico ballo chiamato sardana corta, il musicista Pep Ventura e il ballerino Miquel Pardas, svilupparono la sardana stabilendo le norme su cui si fonda ancora oggi. Con la riforma della sardana appare anche la creazione della cobla attuale.

I gruppi sardanisti da competizione nascono all'inizio del XX secolo, in un momento di espansione della sardana, considerata allora di gran moda. Attualmente si organizzano veri e propri campionati, durante i quali i gruppi, formando sei coppie, competono sulla tecnica di ballo e sull'armonia d'insieme. I concorsi raggruppano la maggior parte dei giovani sardanisti, che attraverso la competizioni conferiscono alla danza un'ulteriore attrattiva.

Teatre de carrer / Teatro di strada

Aquestes arts entenen el carrer com un gran teatre de 360° i com a espai d'expressió artística. A través d'un llenguatge universal els artistes omplen de color els carrers, els edificis i els parcs, i els converteixen en escenografies amb vida i significat propi. Mitjançant dosis mesurades d'espectacularitat, provocació i complicitat, els actors desenvolupen un art que sorprèn, diverteix i commou.

El teatre dels espais oberts, fenomen de comunicació directa i sense barreres socials, cada dia és més present en les programacions culturals dels països avançats. Els grups d'arts de carrer que participen a l'Aplec han fet de la defensa de les tradicions teatrals i de la cultura tradicional la base del seu treball; combinen tradició i modernitat i, basant-se en les formes antigues, projecten la seva estètica cap al futur.

Il teatro di strada interpreta lo spazio cittadino come un teatro a 360° e come uno spazio di espressione artistica. Attraverso un linguaggio universale, gli artisti riempiono piazze, strade e parchi di colori, trasformando la città in scenografie con vita e significato propri. Dosi ben calibrate di spettacolarità, provocazione e complicità fanno in modo che gli attori sviluppino un'arte che sorprende, diverte, commuove fino a guadagnarsi legittimamente i migliori applausi. Il teatro degli spazi aperti è ogni giorno più presente nella vita culturale dei paesi sviluppati. Un fenomeno di comunicazione diretto, senza barriere sociali, dove gli artisti trasformano gli spazi pubblici in spazi ludici, facendo loro acquisire in questo modo una dimensione più umana e solidale.

Programa / Programma

Divendres 2 / Venerdì 2

17.00 - De Pl. Signori fins a Pl. Erbe / Da Piazza dei Signori a Piazza Erbe
Crida a l'Aplec / Inizia la Festa Aplec!

17.30 - Pl. Erbe / Piazza Erbe
Fem rotllana amb equilibri valor i seny / Torri umane e vortici di danza

19.15 - Pl. Signori / Piazza dei Signori
La Tradició Ballada / La tradizione balla

21.00 - Pl. Signori / Piazza dei Signori
La Pilota Màgica / La palla magica

Dissabte 3 / Sabato 3

10.00 - Pl. Signori / Piazza dei Signori
Matinal del Joc tradicional / Mattinata di giochi

11.15 - Pl. Signori / Piazza dei Signori
Fem Rotllana amb equilibri valor i seny / Torri umane e vortici di danza

17.30 - Piazzetta Santi Apostoli fins a la Pl. Signori / Da Piazzetta Santi Apostoli a Piazza dei Signori
Seguici popular / Sfilata della cultura popolare

Recoregut / Route:
Piazzetta Santi Apostoli, Corso Cavour, Porta Borsari, Corso Porta Borsari Piazza Erbe, Via Fratelli Cairoli, Vicolo Cavalletto, Via Arche Scaligere, Piazza dei Signori

18.30 - Pl. Signori / Piazza dei Signori
La mostra / Rassegna dei gruppi culturali

19.45 - Església Santa Anastasia / Chiesa di Sant'Anastasia
El concert / Il concerto

21.30 - Església Santa Anastasia fins a la Pl. Signori / Dalla Chiesa di Sant'Anastasia a Piazza dei Signori
Fanfàrria Catalana / Fanfarria Catalana

22.15 h - Pl. Signori / Piazza dei Signori
Proclamació Aplec 2014 / Proclamazione città Aplec 2014

22.30 - Pl. Signori / Piazza dei Signori
Paradiso & Inferno / Paradiso & Inferno

23.30 - Pl. Signori / Piazza dei Signori
Baixin de l'escenari / Tutti giù dal palco!

Dissabte, 3 / Sabato 3 - 19.45 h

Església Santa Anastasia / Chiesa di Sant'Anastasia

Concert de coral, cobla, orquestra i dances

Il concerto corale, cobla, orchestra e danza

Direcció Musical / *Direzione Musicale*

Joan Gómez

Accademia Musicale Dodekachordon

Director / *Direttore*

Giovanni Petterlini

Cobla Premià

Director / *Direttore*

Joan Gómez

Violoncel solista / *Violoncello solo*

Pere Cardoner

El Grupet

Director / *Direttore*

Joan Gómez

Polifònica de Puig-Reig

Director / *Direttore*

Ramon Noguera

Piano / *Pianoforte*

Josep M^e. Conangla

Solista / *Solista*

M^e. Carme Oliveras

Dansa

Ballets de Catalunya

Colla sardanista Aïres Gironins del GEIEG

Colla sardanista Xàldiga

Programa / Programma

Cobla Premià

A Guissona
Els Aucells et canten
Somni
L'espunyolet
Levantina

J. Serra
C.Saló
M.S.Puigferrer
Manuel Oltra * Dansa
V.Bou

Polifònica de Puig-Reig

Qualsevol ni pot sortir el sol
*Amor particular
Paraules d'amor
Ara que tinc vint anys
L'hereu Riera
Baixant de la font del gat (divertiment)

Jaume Sisa – veus:Jm.Conangla
Lluís Llach – veus:Jm.Conangla
Joan Manuel Serrat – veus: R.Noguera
Joan Manuel Serrat – veus: R.Noguera
J. Cumellas Ribó
Arr.:Ramon noguera

Cobla i Violoncel

Sant Martí del Canigó

Pau Casals

Cobla Premià i Polifònica de Puig Reig

Marinada
Mariona

Antoni Pérez Moya
Josep Saderra

Cobla Premià i Orquestra Dodecachordon

Lligams
Suite Simfònica la Patum

Daniel Gasulla
Salvador Brotons

Cobla Premià, Orquestra Dedecachordon, El Grupet i Polifònica de Puig- reig

La Santa Espina

Enric Morera *Dansa

Grups participants / Ai gruppi partecipanti

Ball de bastons / Il ballo dei bastoni
Bastoners de l'Esbart Cabirol de Sils
(Sils, la Selva)

Bestiari festiu / Bestiario festivo
Mulassa de Montblanc
(Montblanc, Conca de Barberà)

Cant coral / Canto corale
Polifònica de Puig-reig (Puig-reig, Berguedà)

Capgrossos / Capgrossos
Nanos nous de Tarragona
(Tarragona, Tarragonès)

Castellers / Torri umane
Castellers de Lleida (Lleida, Segrià)

Cavallets / Cavallini
Cavallets de Mataró (Mataró, Maresme)

Cobla / Cobla
Cobla Premià (Premià de Mar, Maresme)

Diables i Drac / Diavoli
Colla de diables, els Cremats d'Olost
(Olost, Osona)

Esbarts / Esbarts
Ballets de Catalunya (Barcelona, Barcelonès)
Es Fadrius de Vielha (Vielha, Val d'Aran)

Falcons / Falconi
Falcons de Piera (Piera, Anoia)

Gegants / Giganti

Colla de gegants de Maials (Maials, Segrià)

Gegants Els Veguers de Montblanc

(Montblanc, Conca de Barberà)

Havaneres / Habanera

La Corrandà (Verdú, Urgell)

Jocs tradicionals / Giochi tradizionale

Ministrils del Raval (Terrassa, Vallès Occidental)

Música tradicional / Musica tradizionale

El Grupet (Barcelona, Barcelonès)

Sardanes / Sardanes

Colla sardanista Aires Gironins del GEiEG (Girona, Gironès)

Colla sardanista Xàldiga (Barcelona, Barcelonès)

Teatre de carrer / Teatro di strada

Gog i Magog (Sant Joan de Vilatorrada, Bages)

Ziga Zaga (Barcelona, Barcelonès)

Accialt Flying Effects i Circo Delicia (Arenys de Mar, Maresme)

Grups Italians

Música tradicional veronesa

FolkBand

Danses tradicionals

Gruppo Ricerca Danza Popolare Verona

Orquestra

Accademia Musicale Dodekachordon

Organitzen / Organizzatori:

Amb el suport / Sostenitori:

Amb la col·laboració / Con la collaborazione:

